

[Finansministeren.]

ser eller kræver samvirke mellem flere styrelser, må stå til rådighed med bistand. Sådant bistand skal også kunne ydes de enkelte styrelser. Over for formen for bistandsydelsen står udvalget meget åben, og det samme gælder udvalgets holdning over for den arbejdsform, de enkelte styrelser måtte vælge. Der peges i denne henseende på flere muligheder.

For at sikre den løbende kontakt med alle styrelsescheferne foreslår udvalget, at der i hvert fald én gang om året holdes et møde mellem administrationsrådet og samtlige styrelseschefer.

I øvrigt peger man på, at der kan foreligge et behov for at tilkalde eksperter udenfra til bistand i rationaliseringsarbejdet. I denne sammenhæng vil jeg gerne understrege følgende sætninger der findes i betænkningen side 16, spalte 2 øverst — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat — :

„Udvalget er af den opfattelse, at den offentlige administration i betydeligt omfang kan drage nytte af erfaringer, som inden for det private erhvervs administration er opnået i bestræbelser for at effektivisere og billiggøre denne.“

Samtidig gør udvalget dog også opmærksom på, at der findes sådanne forskelle i forudsætningerne for den private og den offentlige administration, at man ikke i alle tilfælde vil kunne anvende det private erhvervslivs erfaringer.

Udvalget beskæftiger sig også med uddannelsen af det personale, som anvendes i administrationen, og peger herunder på den store betydning af, at personalet på de forskellige trin har en passende uddannelse til det pågældende hverv. Man mener, at der inden for statsadministrationen dels er en tendens til anvendelse af, hvad man kunne kalde overkvalificeret arbejdskraft, dels har været en tendens til at forsømme uddannelsen med henblik på de administrative opgaver. Udvalget anbefaler en uddannelse af kontorpersonalet, så det kan overtage visse af de funktioner, der udøves af det akademisk uddannede personale, og det anbefaler en betydelig udvidelse af efteruddannelsen med særlig vægt lagt på hensynet til en effektiv administration. Det fremhæves, at dette arbejde er indledt med oprettelsen

af forvaltningshøjskolen, og at det efterhånden må få et betydeligt omfang.

Udvalget stiller ikke forslag om, at personaleorganisationerne skal være repræsenteret i det foreslåede administrationsråd, men det fremhæver som en afgørende forudsætning for et resultatrigt reformarbejde inden for statsadministrationen, at der sikres en positiv holdning og aktiv medvirken fra det direkte berørte personale, der derfor også ved enhver konkret undersøgelse og ændring på et tidligt tidspunkt må inddrages i overvejelserne.

Til slut skal jeg vedrørende udvalgets synspunkter og forslag nævne, at udvalget lægger betydelig vægt på anvendelsen af elektronisk databehandling ved administrative opgaver, og at det foreslår forvaltningsnævnet og administrationsudvalget af 1960 ophævet, medens det personalepolitiske udvalg indtil videre forudsættes opretholdt.

Regeringen er stort set enig i de hovedsynspunkter, udvalget har lagt frem i sin betænkning. Som jeg omtalte til indledning, var netop synspunkter af den art, som udvalget nu har nærmere præciseret, afgørende for regeringens beslutning om at nedsætte udvalget. Ud fra den opfattelse, at rationaliserings- og effektiviseringsarbejdet trænger til en reorganisation og en ny start, kan regeringen tiltræde tanken om at erstatte forvaltningsnævnet og administrationsudvalget med et nyt centralt organ, der i forhold til de tidligere udstyres med større aktionsmuligheder, uden at afgørelsen af den grund fratages de ansvarlige chefer.

Regeringen er også enig i og lægger stor vægt på det synspunkt, at hovedansvaret for rationaliserings- og effektiviseringsarbejdet må ligge i de enkelte styrelser, og at tyngden i arbejdet må findes dér. Selv om vi i regeringen må give udvalget ret i, at man ikke direkte kan sammenligne forholdene i det private erhvervsliv med forholdene i den offentlige administration, må vi dog mene, at der kan opnås betydelige resultater ved at drage lære af erfaringerne i de dele af erhvervslivet, hvor moderne og rationelle administrationsformer er taget i anvendelse i videst omfang, ligesom det må være rigtigt i udstrakt grad at inddrage rationaliserings eksperter i arbejdet. Der er i dette brug for